

für einen Sohn Vasudeva's angesehen wird, HARIV. 4964. 6582. 6607. 6646. 9146. 9201. 13032. Vgl. काश^०. — 3) m. N. der Muschel Bhi-shma's Bhag. 1, 15. MBH. 6, 2115. — 4) m. Mal, Sectenzeichen Schol. zu KĀTJ. ÇR. 20, 1, 34.

पौण्ड्रक (von पौण्ड्र) 1) m. eine Art Zuckerrohr RĪGAV. im ÇKDR. Suçr. 1, 186, 14. 19. 2, 134, 19. — 2) m. pl. das Volk der Pauṇḍra M. 10, 44. Journ. of the As. S. of Beng. VII, 50. sg. der Fürst der Pauṇḍra MBH. 1, 6992. 2, 584. HARIV. 15053. VP. 597. fgg. — 3) Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines Vaiçja mit einer Frau aus der Brantweinbrennerkaste, BRAHMAVIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 22, a, 8. — 4) am Ende eines adj. comp. = पौण्ड्र 4. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 20, 1, 33.

पौण्ड्रनागर adj. von पुण्ड्रनागर P. 7, 3, 24. Sch.

पौण्ड्रमात्स्यक m. wohl Fürst der Puṇḍra und Matsja MBH. 1, 2679. — Vgl. पोतिमत्सक.

पौण्ड्रवत्स (von पुण्ड्र-वत्स) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 262. 264. MÜLLER, SL. 372. ँवच्छ्क v. l.

पौण्ड्रवर्धन n. N. pr. einer Stadt, = पुण्ड्रवर्धन VID. 186. KATHĪS. 19, 17. 24, 71. RĪG-TAR. 4, 421. SCHIEFNER, Lebensb. 283 (53). Nach ÇABDAR. im ÇKDR. m. = वेहार् Bihār. पौण्ड्रविवर्धन m. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 13.

पौण्ड्रक m. 1) eine Art Zuckerrohr ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1872. — Vgl. पौण्ड्र, पौण्ड्रक.

पौण्य (von पुण्य) adj. rechtschaffen, tugendhaft oder guter Behandlung werth: यः पौण्यो ह्यन इव स्यात् PAÑĒAV. BR. 20, 11, 4. KĀTJ. ÇR. 23, 2, 5.

पौतक्रत m. metron. von पूतक्रता VĪLAKH. 8, 2.

पौतन N. pr. eines Landes oder Volkes Suçr. 1, 41, 7. — Viell. von पूतना.

पौतव n. Gewicht H. 883. — Vgl. पोत.

पौतिक 1) adj. von पूतिका oder पूतिका gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 73. — 2) f. ई eine best. Gemüsepflanze, = पूतिका TITBIT. im ÇKDR. u. पूतिका.

पौतिनासिक्य n. nom. abstr. von पूतिनासिक M. 11, 50.

पौतिमार्ष m. pl. zum sg. पौतिमाष्य gaṇa कण्वादि zu P. 4, 2, 111.

पौतिमायायण s. u. पौतिमाष्यायण.

पौतिमाषीपुत्र (पौ = पौतिमाष्या + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers BRH. ĀR. UP. 6, 3, 1.

पौतिमाष्य m. patron. von पूतिमाष gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. eines Lehrers BRH. ĀR. UP. 2, 6, 1. 4, 6, 1. ँमाष्या f. P. 4, 1, 74. VĀRTT.

पौतिमाष्यायण m. patron. vom vorherg. ÇAT. BR. 14, 5, 20. 7, 25. पौतिमाषायण PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 36, 3.

पौतुद्रव adj. von पूतुद्र TS. 6, 2, 3, 3. 6. TBH. 3, 8, 30, 1.

पौतक adj. von पोतर P. 4, 3, 78. Sch.

पौतिक n. (sc. मधु) der Honig der पुतिका genannten Fliege P. 4, 3, 117. Sch. पौतिकं (so ist zu lesen) सुतप्तघृतार्थं विषकीटज्ञम् VĪKĀSP. zu H. 1214. ĠATĀDH. udd RATNAM. im ÇKDR. Suçr. 1, 183, 1.

1. पौत्र (von पुत्र) 1) adj. f. ई vom Sohn —, von Kindern herrührend. ihnen gehörig, dieselben betreffend u. s. w.: अथ AV. 12, 3, 14. ĀÇV. GRHJ. 1, 13. PĀR. GRHJ. 1, 5. सैन्य MBH. 6, 2684. इष्टि die Geburt eines Sohnes bezweckend R. 1, 35, 1. — 2) m. des Sohnes Sohn, Enkel P. 4, 1, 104. Sch.

H. 544. HALĀJ. 2, 350. AV. 9, 5, 30. 11, 7, 16. 18, 43, 9. ĀIT. BR. 7, 10. TBH. 2, 1, 8, 3. पिता वा एषो ऽग्रोना यद्वनिषाः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आकृवनी-यः ĀÇV. ÇR. 2, 2. अमुष्य पुत्रः पौत्रो नत्ता LĀTJ. 1, 3, 18. पौत्रैद्विह्रियोः M. 9, 133. 137. 139. MBH. 1, 4973. R. 1, 1, 93. 32, 9. DBŪRTAS. 67, 9. पौत्री f. Enkelin AK. 2, 6, 2, 29. MBH. 13, 2914. HARIV. 6717. KATHĪS. 10, 39. — 3) पौत्री f. Bein. der Durgā H. c. 36. — Vgl. पुत्रपौत्र.

2. पौत्र n. das Amt des Potar gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5, 1, 129. — Vgl. 1. पौत्र.

पौत्रज्ञीविक n. ein aus पुत्रज्ञीव gemachtes Amulet Suçr. 2, 388, 18.

पौत्राय vielleicht fehlerhaft für पौत्राघ (पौत्र + अघ) ein die Kinder treffender Schaden AV. 12, 5, 28.

पौत्रायर्षी patron. von 1. पौत्र gaṇa कृतितादि zu P. 4, 1, 100. Ġāna-cruti KĀND. UP. 4, 1, 1.

पौत्रिक m. der Sohn einer Putrikā (?) oder patron. von पुत्रिक PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 7.

पौत्रिकेय (von पुत्रिका) m. der Sohn einer an Sohnes Statt angenommenen Tochter KULL. zu M. 9, 132. 136. Davon ँवत् adj. einen solchen Enkel habend ders. zu 136.

पौत्रिक्यै n. nom. abstr. von पुत्रिक (पुत्रिका?) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128.

पौत्रिन् (von 1. पौत्र) adj. einen Enkel habend M. 9, 136.

पौदन्य n. N. pr. einer Stadt MBH. 1, 6791.

पौनःपुनिक (von पुनः + पुनः) adj. sich öfter wiederholend VOP. 7, 16.

पौनःपुन्य (wie eben) n. öftere Wiederholung P. 3.1.22. Sch. KĀÇ. zu P. 5, 4, 17. VOP. 20, 1. VEDĀNTAS. (Āllah.) No. 117.

पौनराधेयिक (von पुनराधेय) adj. f. ई auf die Handlung der wiederholten Feueranzündung bezüglich ĀÇV. ÇR. 2, 15. ÇĀKṢH. ÇR. 8, 13, 5. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 4, 11, 13. — Vgl. पुनराधेयिक.

पौनरुक्त adj. von पुनरुक्त n. gaṇa मगयनादि zu P. 4, 3, 73.

पौनरुक्तिक adj. = पुनरुक्तमधीति वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4, 2, 60.

पौनरुक्त्य (von पुनरुक्त) n. Wiederholung, Tautologie: वैवृष्यपौनरुक्त्येन भीषणो तामपोजयत् mit abermaliger Hässlichkeit RAGH. 12, 40. ÇĀKṢ. zu BRH. ĀR. UP. S. 110. SĀH. D. 632. KULL. zu M. 8, 195. 12, 86.

पौनर्नव adj. von पुनर्नवा Boerhavia procumbens Roxb.: शाक Suçr. 1, 220, 11.

पौनर्भव (von पुनर्भू) adj. (f. स्त्री) zu einer wiederverheiratheten Frau in Beziehung stehend; insbes. m. der Sohn einer wiederverheiratheten Wittve gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. H. 347. BAUDH. bei KULL. zu M. 9, 158. M. 3, 155. द्वित्र 181 (MBH. 13, 4284). 9, 160. 175. JĪGŪ. 1, 222. 2. 130. MBH. 1, 4672. MIT. 203, 14. VARĀH. LAGHŪ. 9, 5. MĀRK. P. 50. 50. पोषित् 51. भर्तृ der zweite Gatte einer Frau M. 9, 176.

पौनर्भेविक (von पुनर्भव) adj. f. ई auf die Wiedergeburt bezüglich: तृप्ता das Verlangen nach einer Wied. VĀJUP. 147.

पौनःशिल adj. in der Stelle: देवा इमं मधुना संयुतं पवामिति (AV. 6.30.

1) पौनःशिलं मधुमन्थं सकिरणं संपातवत्सम् (ददाति) KAUC. 66. पुनःशिल oder ँशिला könnte ein Pflanzennamen sein (vgl. पुनःसर AV. 4, 17, 2).

पौपिक (wohl von पू) m. patron., pl. SĀKṢ. K. 189, a, 1.

पौम्पा f. N. pr. eines heiligen Teichs: ँमाहात्म्य MACK. Coll. 1, 77.